Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (sedmo vijeće)

28. svibnja 2020.*

„Javna služba – Dužnosnici – Socijalna sigurnost – Članak 73. Pravilnika o osoblju – Zajednička pravila o osiguranju od rizika profesionalne bolesti ili nesreće – Članak 16. – Prijava profesionalne bolesti – Članak 22. – Liječničko povjerenstvo – Odbijanje priznavanja profesionalnog uzroka bolesti – Nepravilnost mišljenja liječničkog povjerenstva”

U predmetu T-213/19,

AW, kojeg zastupaju L. Levi i S. Rodrigues, odvjetnici,

tužitelj,

protiv

Europskog parlamenta, koji zastupaju T. Lazian i I. Lázaro Betancor, u svojstvu agenata,

tuženika,

povodom zahtjeva na temelju članka 270. UFEU-a za poništenje odluka Parlamenta od 7. kolovoza 2018. o odbijanju zahtjevâ za priznavanje profesionalnog uzroka bolesti koje je tužitelj podnio 15. i 28. srpnja 2016.,

OPĆI SUD (sedmo vijeće),

u sastavu: R. da Silva Passos, predsjednik, I. Reine i L. Truchot (izvjestitelj), suci,

tajnik: L. Ramette, administrator,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 26. veljače 2020.,

donosi sljedeću

Presudu[1]

[*omissis*]

Pravo

[*omissis*]

* Jezik postupka: francuski

1 Navedene su samo one točke presude za koje Opći sud smatra da ih je korisno objaviti.

Osnovanost tužbe

[omissis]

31 Tužitelj tvrdi da liječničko povjerenstvo na svojem sastanku od 10. travnja 2018. nije bilo upoznato s mnogim dokumentima podnesenima u okviru postupaka za priznavanje profesionalnog uzroka predmetnih bolesti. Dodaje da je liječnik B 12. travnja 2018. te dokumente uputio liječniku C, ali da ih je potonji odbio proslijediti liječničkom povjerenstvu, poštujući „upute" koje je primio od Parlamenta o tome da se ne uzmu u obzir dokumenti dostavljeni nakon 30. ožujka 2017. Međutim, tužitelj smatra da je isključivo na liječničkom povjerenstvu, a ne na tijelu za imenovanje, bilo da ocijeni relevantnost dokumenata koji mu mogu biti korisni.

32 U tim okolnostima, s obzirom na to da mu nije bio dostavljen cjelovit spis koji obuhvaća sve dokumente koje je tužitelj dostavio od pokretanja postupaka za priznavanje profesionalnog uzroka predmetnih bolesti u srpnju 2016., liječničko povjerenstvo nije raspolagalo svim dostupnim dokumentima koji bi mu mogli biti korisni za njegovu ocjenu, u suprotnosti s člankom 22. stavkom 3. prvim podstavkom Zajedničkih pravila o osiguranju.

[*omissis*]

44 Najprije valja podsjetiti na to da je, prema ustaljenoj sudskoj praksi, cilj koji se želi postići odredbama Pravilnika o osoblju koje se odnose na liječničko povjerenstvo u njegovu članku 73. taj da se medicinskim stručnjacima povjeri konačna ocjena svih medicinskih pitanja (vidjeti presude od 4. listopada 1991., Komisija/Gill, C-185/90 P, EU:C:1991:380, t. 24. i navedenu sudsku praksu i od 16. lipnja 2000., C/Vijeće, T-84/98, EU:T:2000:156, t. 43. i navedenu sudsku praksu). Zadaća liječničkog povjerenstva da potpuno objektivno i neovisno ocijeni medicinska pitanja zahtijeva da njegova sloboda u ocjeni bude potpuna. Medicinske ocjene u strogom smislu riječi koje donese liječničko povjerenstvo moraju se smatrati konačnima kad su donesene u propisanim uvjetima. Sud Unije ovlašten je provjeriti jedino, s jedne strane, jesu li uspostava i djelovanje navedenog povjerenstva pravilni te, s druge strane, je li njegovo mišljenje pravilno (vidjeti presudu od 25. listopada 2017., Lucaccioni/Komisija, T-551/16, neobjavljenu, EU:T:2017:751, t. 78. i navedenu sudsku praksu).

45 Iz članka 22. stavka 3. prve rečenice Zajedničkih pravila o osiguranju proizlazi da se, kako bi liječničko povjerenstvo zakonito izdalo medicinsko mišljenje, ono mora moći upoznati sa svim dostupnim dokumentima koji bi mu mogli biti korisni za njegovu ocjenu (vidjeti u tom smislu presude od 15. srpnja 1997., R/Komisija, T-187/95, EU:T:1997:119, t. 49. i od 3. ožujka 2004., Vainker/Parlament, T-48/01, EU:T:2004:61, t. 132.).

46 U tom pogledu, iako su svi dokumenti podneseni u okviru postupka za priznavanje profesionalne bolesti obuhvaćeni sustavom predviđenim Zajedničkim pravilima o osiguranju (vidjeti u tom smislu presudu od 1. listopada 1991., Vidrányi/Komisija, C-283/90 P, EU:C:1991:361, t. 25.), ni članak 73. Pravilnika o osoblju ni Zajednička pravila koja su donesena na temelju njega ne sadržavaju odredbe kojima se pojašnjava narav dokumenata koje mora sadržavati spis liječničkog povjerenstva iz članka 22. stavka 3. prvog podstavka tih pravila.

47 Nasuprot tomu, iz samog teksta potonjih pravila proizlazi da spis mora sadržavati sve dostupne dokumente koji mogu biti korisni liječničkom povjerenstvu kako bi mu se omogućilo da provede ocjene potrebne za izradu svojeg izvješća.

48 U ovom slučaju nesporno je da Parlament liječničkom povjerenstvu nije dostavio određene dokumente koje je tužitelj prvotno dostavio u prilog svojim zahtjevima za priznavanje profesionalnog uzroka predmetnih bolesti.

49 Iz spisa proizlazi i nije sporno da su dokumenti koji nisu dostavljeni liječničkom povjerenstvu dokumenti koji su navedeni, kad je riječ o zahtjevu za priznavanje profesionalnog uzroka bola u leđima, na stranici 45. Priloga A 9 i, kad je riječ o zahtjevu za priznavanje profesionalnog uzroka urtikarije, na stranici 176. Priloga A 10 (u daljnjem tekstu: sporni dokumenti). Spornih dokumenata bilo je 15 u pogledu zahtjeva za priznavanje profesionalnog uzroka bola u leđima i 19 u pogledu zahtjeva za priznavanje profesionalnog uzroka urtikarije. Uključivali su, među ostalim, liječnička izvješća o profesionalnom uzroku tih bolesti kao i različita odobrenja iz Zajedničkog sustava zdravstvenog osiguranja Europskih zajednica (JSIS) u vezi s liječenjima koja je obavljao tužitelj.

50 Parlament navodi da je te dokumente odbio nakon što je ocijenio da su istovjetni dokumentima koji su prethodno dostavljeni.

51 Parlament je u svojim odgovorima na mjere upravljanja postupkom pojasnio da su neki od spornih dokumenata istovjetni onima koje je već posjedovao, drugi nisu bili povezani s postavljenim medicinskim pitanjima, dok su ostali, naposljetku, sadržavali slične informacije, tj. da su, iako nisu istovjetni, sadržavali iste informacije i zaključke koje je već posjedovao.

52 Što se tiče potonje kategorije dokumenata, koji, prema mišljenju Parlamenta, imaju medicinski sadržaj povezan s pitanjima postavljenima pred liječničkim povjerenstvom, potonji je naveo da su odbijeni samo zato što ne sadržavaju nove medicinske elemente u odnosu na one koji su već sadržani u spisu koji je pripremila institucija.

53 Iz tih elemenata proizlazi da je Parlament nad dokumentima koje je tužitelj dostavio u prilog svojim zahtjevima za priznavanje profesionalnog uzroka predmetnih bolesti proveo medicinsku ocjenu koja se sastoji od zaključka da je sadržaj nekih od tih dokumenata s tog stajališta sličan onomu drugih dokumenata u spisu. Medicinsku narav te ocjene potvrdio je sam Parlament, koji je naveo da je od liječnika institucije zatražio da potvrdi njegov izbor.

54 U tom pogledu, suprotno onomu što tvrdi Parlament, njegova zadaća davanja mandata liječničkom povjerenstvu ne ovlašćuje ga da ocijeni medicinsku relevantnost dokumenata koje je osigurana osoba dostavila u okviru postupka za priznavanje profesionalne bolesti kad zahtijeva da liječničko povjerenstvo izda mišljenje o nacrtu odluke tijela za imenovanje.

55 Naime, jedina zadaća institucije jest, kad osiguranik ili njegovi pravni sljednici traže od liječničkog povjerenstva davanje mišljenja, davanje mandata tom povjerenstvu. Taj mandat mora služiti za iznošenje pred njime medicinskih pitanja koja su se pojavila i u izvješću liječnika koji zastupa osiguranika i, prema potrebi, u drugim relevantnim liječničkim izvješćima koja je dostavio osiguranik u skladu s člankom 22. stavkom 2. Zajedničkih pravila o osiguranju u vezi s njihovim člankom 20. stavkom 2. Liječnička izvješća dostavljena prema toj osnovi koja eventualno sastavljaju drugi liječnici različiti od onoga koji zastupa osiguranika u okviru liječničkog povjerenstva preciziraju medicinska pitanja koja ti liječnici namjeravaju istaknuti radi osporavanja nacrta odluke tijela za imenovanje donesenog na temelju zaključaka liječnika institucije. Upućivanje u članku 22. stavku 2. Zajedničkih pravila o osiguranju na relevantna liječnička izvješća dostavljena na temelju njihova članka 20. stavka 2. ne može se tumačiti na način da instituciji zaduženoj za davanje mandata liječničkom povjerenstvu daje pravo da za potrebe njihova dostavljanja tom povjerenstvu razlikuje koja izvješća smatra relevantnima, a koja ne jer bi se time članku 22. stavku 3. prvoj rečenici Zajedničkih pravila o osiguranju oduzeo koristan učinak. Naime, relevantna liječnička izvješća dostavljena, u skladu s člankom 22. stavkom 2. Zajedničkih pravila o osiguranju, na temelju njihova članka 20. stavka 2., jesu ona koja su osiguranik ili njegovi pravni sljednici smatrali korisnima dostaviti liječniku ili više njih koje je institucija imenovala za potrebe primjene odredaba Zajedničkih pravila o osiguranju. Stoga je isključivo na osiguraniku ili njegovim pravnim sljednicima da ocijene relevantnost predmetnih liječničkih izvješća.

56 Slijedom toga, time što se izjasnio o medicinskim pitanjima radi sastavljanja spisa podnesenog liječničkom povjerenstvu, Parlament je prekoračio granice svoje nadležnosti i uzrokovao nepravilnost rada liječničkog povjerenstva.

57 U tim okolnostima ne može se smatrati da je liječničko povjerenstvo moglo ispitati sve dostupne dokumente koji bi mu mogli biti korisni za njegove ocjene u smislu članka 22. stavka 3. Zajedničkih pravila o osiguranju, kako se tumači u sudskoj praksi, kao što je to navedeno u točki 45. ove presude.

58 Iz toga slijedi da je liječničko povjerenstvo izvršilo svoju zadaću u nepravilnim uvjetima, tako da izvješća koja je ono uputilo tijelu za imenovanje po završetku svojeg rada sadržavaju nedostatke.

59 U tom pogledu nije sporno da su oni od spornih dokumenata koji su, prema mišljenju Parlamenta, sadržavali informacije slične onima koji su već dostavljeni liječničkom povjerenstvu bili dostupni tijekom njegova rada. Također nije sporno da su se takvi dokumenti sastojali, među ostalim, od liječničkih izvješća različitih liječnika koji su zaključili da postoji profesionalni uzrok predmetnih bolesti i različitih JSIS-ovih odobrenja u vezi s liječenjima koja je obavljao tužitelj. Budući da su ti dokumenti očito bili povezani s tužiteljevim bolestima, nije isključeno da su, da je liječničko povjerenstvo moglo ispitati te dokumente i, prema potrebi, uzeti ih u obzir, njegovi zaključci mogli biti drukčiji (vidjeti u tom smislu presudu od 15. srpnja 1997., R/Komisija, T-187/95, EU:T:1997:119, t. 57.).

60 Budući da su pobijane odluke donesene na temelju izvješća liječničkog povjerenstva, one su donesene uz povredu postupka, što opravdava njihovo poništavanje.

61 S obzirom na sve prethodno navedeno, treći dio prvog tužbenog razloga treba prihvatiti.

[*omissis*]

Slijedom navedenog,

OPĆI SUD (sedmo vijeće)

proglašava i presuđuje:

1. Poništavaju se odluke Europskog parlamenta od 7. kolovoza 2018. o odbijanju zahtjevâ za priznavanje profesionalnog uzroka bolesti osobe AW podnesenih 15. i 28. srpnja 2016.

2. Parlamentu se nalaže snošenje troškova.

da Silva Passos Reine Truchot

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourgu 28. svibnja 2020.

Potpisi